

**การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อ
ความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร**
Leading the life according to the Principle of Self-Sufficiency
Economy and the Influence on it Happiness of the People Living
in Thawiwatthana District Area, Bangkok

ว่าที่ ร.ต. ดร.อนันต์ โพธิกุล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาระดับความสุขของประชาชน ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความสุขของประชาชน ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

การวิจัยเรื่องการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความสุขของประชาชน ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียง ครั้งเดียวแบบตัดขวาง (Cross Sectional Design) กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ประชากรประกอบด้วยประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในแต่ละหลังคาเรือน ของแขวงทวีวัฒนาและแขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 31,242 คน สำหรับ วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้อาศัยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และหาขนาด กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ซึ่งผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ออนุมาน (Inferential statistics) ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่การวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) โดยวิธีคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อวิเคราะห์ว่าตัวแปร อิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ตัวแปรใดมีอิทธิพลมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย พบว่าการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวน ของตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 90.10 ส่วนตัวแปรปัจจัย

¹ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาตำราและสื่อทางวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

รายด้านพบว่า 1) ความพอประมาณ 2) การมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกัน 4) เงื่อนไขความรู้ และ 5) เงื่อนไขคุณธรรม ก็มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครเช่นกัน โดยตัวแปรปัจจัยรายด้านทั้ง 5 ด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 95.90 และมีอิทธิพลในการทำนายตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ระหว่างร้อยละ 4.40 ถึง 45.30

คำสำคัญ : การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, ความสุขของประชาชน

Abstract

The objectives of the study are thru the follow: 1) To investigate the extent to which the people lead this lives in live with the principle of Self-Sufficiency Economy; 2) To determine the lead of the people's happiness; and 3) To ascertain the influence of leading the life (according to the principle of Self-Sufficiency Economy) on the people's happiness.

The study is qualification in nature. In other words, survey research is used. 400 people out of the total researcher of 31, 242 people living in Thawiwatthana district and Salathammasop sub-district comprised the sample for the study. The sample size was determined by Yamane's formula whereas the cluster random sampling technique was used to select the sample. The collected data were analyzed by researching to the stepwise, multiple regression analysis.

As a result of the hypothesis feeling the researcher has found the following facts: the leading of life according to the principle of Self-Sufficiency Economy had great influence on the people's happiness; 90.10 percent of the variation were explained by all the six factors used in the analysis. Separately considered, 95.90 percent of variation were explained by following factions: 1) Moderation, 2) Rationality, 3) Immunity, 4) Knowledge condition, 5) Morality condition; the factions could predict the happiness of the people living in Thawiwatthana district area in the amount of 4.40-45.30 percent

Keywords : Leading the life according to the principle Self-Sufficiency Economy; people's happiness.

บทนำ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic

Growth) มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) มี

การนำเทคโนโลยีต่างประเทศเข้ามาใช้ในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งประดิษฐ์จากเทคโนโลยีที่สมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นผลทำให้เกิดวัตุนิยมมากขึ้น การให้ความสำคัญกับคุณค่าทางจิตใจ ด้านคุณธรรม จริยธรรมลดลงไป ลักษณะเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน เป็นเหตุให้คนส่วนใหญ่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง สภาพที่เคยอยู่แบบพึ่งพาอาศัยกัน เปลี่ยนเป็นสภาพที่ดิ้นรนแข่งขันกันเพื่อความอยู่รอดในสังคม จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น ทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านการเงิน ด้านการค้า และด้านความรู้ อุดมการณ์ สิ่งที่สำคัญคือแรงผลักดันที่ทำให้กระแสโลกาภิวัตน์มีอิทธิพลมากเป็นอันดับแรก คือแรงผลักรจากการขายสินค้าและบริการ อันดับสอง คือ แรงผลักรจากการเดินทางท่องเที่ยวและสุดท้าย คือ การศึกษา ผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ทำให้ประเทศที่อ่อนแอกว่า หรือประเทศที่ไม่ได้เตรียมตัว ประเทศที่ไม่ได้สร้างภูมิคุ้มกันไว้ ก็จะถูกกระทบมาก ถ้าประเทศไหนเข้มแข็งก็ถูกกระทบน้อย ในประเทศไทยกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้คนไทยหลงคิดว่า การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และความเป็นอยู่เดิม ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 และขยายวงกว้างไปสู่ภูมิภาค เอเชีย รัฐบาลต้องกู้ยืมเงินจากกองทุนระหว่างประเทศในวงเงิน 17,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และต้องปฏิบัติตาม พันธกิจกับ ไอเอ็มเอฟ (International Monetary Fund) อย่างเคร่งครัด เกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย ธุรกิจซบเซา โรงงาน

อุตสาหกรรมและบริษัทร้านค้าหลายแห่ง ต้องลดคนงานลง ลดเงินเดือน ลดค่าจ้างพนักงานและคนงาน บางแห่งต้องปิดกิจการ ผู้บริหารหลายคนเป็นโรคเครียดและซึมเศร้า บางคนก็หาทางออกโดยการฆ่าตัวตาย จำนวนคนว่างงานได้เพิ่มมากขึ้นถึง 2 ล้านคน (สมพร เทพสิทธิ์า, 2549, หน้า 57-58)

ประเทศไทยและประชาชนคนไทยทุกภาคส่วนต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ทำให้การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันอย่างกว้างขวาง ทั้งที่จริงแล้วปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิต แก่พสกนิกรชาวไทยมาตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นแนวทางการแก้ไข เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ (กรมการพัฒนาชุมชน, 2548, หน้า 2) เศรษฐกิจพอเพียง เริ่มเป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยที่ผู้พูดแต่ละคนจะตีความเอาเอง ทำให้ความหมายเศรษฐกิจพอเพียงอาจแตกต่างกันมาก ซึ่งคนในสังคมส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่าเศรษฐกิจพอเพียงที่จริงหมายถึงอะไร ทำให้ตีความเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันออกไปตามความเข้าใจของแต่ละคน แต่ไม่เข้าใจถ่องแท้ว่าจะสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร หรือเข้าใจว่าพอเพียงคือเกษตรกรรม หรือเป็นเรื่องของคนจนหรือเกษตรกรเพียงอย่างเดียว ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่สำคัญตอนหนึ่งว่า “ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เองอย่างนั้นมันมาก

เกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่นี้ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก อย่างนี้ท่านนักเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ ก็มาบอกว่าล้าสมัยจริง อาจจะล้าสมัยคนอื่นเขาต้องมีการทำเศรษฐกิจที่ต้องมีการแลกเปลี่ยน เรียกว่า เป็นเศรษฐกิจการค้าไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียง เลยรู้สึกว่ามันหุหุหุ แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่า ผลิตให้พอเพียงได้” (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, 2550, หน้า 15)

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้อันเชิญแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศโดยยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 และต่อเนื่องถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2555 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 83 ที่กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเชื่อว่าจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความสุขกินดีอยู่ดี สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีการพัฒนาตนเองแบบยั่งยืนบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในภาวะเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความพอประมาณ 2) การมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว 4) เงื่อนไขความรู้ และ 5) เงื่อนไขคุณธรรมว่าจะมีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและจะทำให้ประชาชนมีความสุขมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความสุขของประชาชนในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความสุขของประชาชน ในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

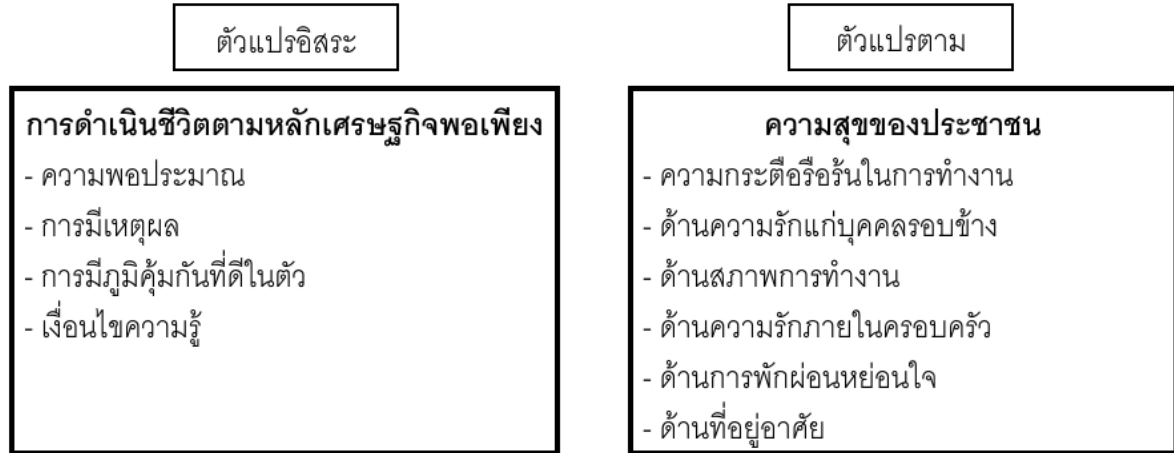
สมมุติฐานของการวิจัย

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อความสุขของประชาชนในเขต

ทวิวัฒนา กรุงเทพมหานคร นั้น ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการศึกษาความสัมพันธ์ ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลกระทบต่อความสุขของประชาชนในเขตทวิวัฒนา กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งเป็นการเก็บ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวแบบตัดขวาง (Cross Sectional Design) กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตทวิวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วยประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในแต่ละหลังคาเรือนของแขวงทวิวัฒนา และแขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวิวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 31,242 คน สำหรับวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้อาศัยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และนำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละกลุ่มได้กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในแต่ละหลังคาเรือนของแขวงทวิวัฒนา จำนวน 103 คน และหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในแต่ละหลังคาเรือนของแขวงศาลาธรรมสพน์ จำนวน 297 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะเป็นตัวเลขนมาตราส่วนประมาณค่า (Numerical Rating Scale) 5 ระดับ โดยศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความสุขของประชาชน เขตทวิวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร และส่วนที่ 3 ระดับความสุขของประชาชน เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พบว่าการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Testability of item-objective congruence index) ได้ค่า IOC ทั้งรายข้อและภาพรวมมากกว่า 0.5 และผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟารวมทั้งฉบับ (Coefficient alpha) เท่ากับ 0.977 และในแต่ละข้อคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.976-0.978 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 สถานภาพสมรส จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.80 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 อาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.20 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และระยะเวลาอาศัยอยู่ในชุมชน 5-10 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 44.20

2. การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตทวีวัฒนา

กรุงเทพมหานครโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด ส่วนรายด้าน พบว่า 1) ความพอประมาณ 2) การมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกัน 4) เงื่อนไขความรู้ และ 5) เงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.01 ถึง 4.19 อยู่ในระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุดเช่นกัน

3. ระดับความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับความสุขสูงที่สุดเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ความกระตือรือร้นในการทำงาน 2) ความรักแก่บุคคลรอบข้าง 3) สภาพการทำงาน 4) ความรักภายในครอบครัว 5) การพักผ่อนหย่อนใจ และ 6) ที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99 ถึง 4.09 อยู่ในระดับความสุขสูงที่สุดเช่นกัน

4. การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย พบว่าการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เนื่องจากตัวแปรปัจจัยการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีค่า Tolerance เท่ากับ 1.00 และค่า VIF เท่ากับ 1.00 แสดงว่าผ่านข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้ ความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานคร = $-0.111 + 1.019$ (การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) และตัวแปรปัจจัยการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 90.10 ($R^2 = 0.901$)

และเมื่อพิจารณาตัวแปรปัจจัยรายด้าน พบว่า 1) ความพอประมาณ 2) การมีเหตุผล 3) การ

มีภูมิคุ้มกัน 4) เงื่อนไขความรู้ และ 5) เงื่อนไขคุณธรรม ก็มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครเนื่องจากมีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.247 ถึง 0.432 และค่า VIF อยู่ระหว่าง 2.316 ถึง 4.041 แสดงว่าผ่านข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้
 ความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร = 0.092 + 0.453(เงื่อนไขคุณธรรม) + 0.261(เงื่อนไขความรู้) + 0.157 (การมีเหตุผล)

+ 0.062 (การมีภูมิคุ้มกัน) + 0.044 (ความพอประมาณ) และตัวแปรปัจจัยรายด้านทั้ง 5 ด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 95.90 ($R^2 = 0.959$) อีกทั้งมีอิทธิพลในการทำนายตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ระหว่างร้อยละ 4.40 ถึง 45.30 ตามตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การถดถอยพหุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนใน เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (b)	ค่า t	ค่า sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	-0.111	-1.585	0.114		
ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1.019	60.021	0.000	1.000	1.000

$R^2 = 0.901$ F = 3602.548

ตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์การถดถอยพหุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนใน เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร รายด้าน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (b)	ค่า t	ค่า sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.092	1.993	0.047		
เงื่อนไขคุณธรรม	0.453	34.873	0.000	0.432	2.316
เงื่อนไขความรู้	0.261	15.070	0.000	0.273	3.658
การมีเหตุผล	0.157	8.266	0.000	0.247	4.041
การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.062	3.548	0.000	0.318	3.148
ความพอประมาณ	0.004	2.361	0.019	0.271	3.685

$R^2 = 0.959$ F = 1864.938

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตทิวพัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด ส่วนรายด้าน 1) ความพอประมาณ 2) การมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกัน 4) เงื่อนไขความรู้ และ 5) เงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุดเช่นกัน เนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนให้ดำเนินการไปในทางสายกลาง มีความพอเพียงพอประมาณ มีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (กรมพัฒนาชุมชน, เศรษฐกิจพอเพียง, 2555, หน้า 1) ด้วยหลักการดังกล่าว ประชาชนจึงหันมาดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันอย่างแพร่หลาย เพื่อให้รู้จักการประมาณค่ามาหากินได้ ให้พอมีพอกิน ไม่เดือดร้อน ไม่สุรุ่ยสุร่าย รู้จักประมาณความพอดี โดยเรารู้ความต้องการของเรากับความสามารถที่จะสนองความต้องการนั้น และทำให้เศรษฐกิจในครอบครัวเป็นเศรษฐกิจบูรณาการที่เชื่อมโยงชีวิตจิตใจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีดุลยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ชนิษฐา กาญจนรังษีนนท์ และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาประโยชน์สุขจากเศรษฐกิจพอเพียง

ที่ว่าส่วนใหญ่ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงได้ให้ความรู้ ความคิด แบบอย่างในการดำเนินชีวิต และคุณค่าหรือคุณประโยชน์ คุณค่าที่ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มภูมิใจที่ได้ให้คือ สินค้าผลผลิตและบริการที่ผลิตหรือทำขึ้นจากการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหรือจากแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งสิ่งที่ชุมชนทำแล้วเป็นการทำประโยชน์สำหรับคนในชุมชน คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนมีวิถีชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนให้เป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การทำกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้านรวมทั้ง กิจกรรมที่จะทำให้คนในชุมชนสามารถดำเนินวิถีชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงได้สะดวกขึ้น

2. ระดับความสุขของประชาชนในเขตทิวพัฒนา กรุงเทพมหานครพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับความสุขสูงที่สุด ส่วนรายด้าน 1) ความกระตือรือร้นในการทำงาน 2) ความรักแก่บุคคลรอบข้าง 3) สภาพการทำงาน 4) ความรักภายในครอบครัว 5) การพักผ่อนหย่อนใจ และ 6) ที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับความสุขสูงที่สุดเช่นกัน น่าจะมีสาเหตุมาจากประชาชนได้ดำเนินวิถีชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ชนิษฐา กาญจนรังษีนนท์ และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาประโยชน์สุขจากเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ผู้ให้ข้อมูลทุกระดับได้รับความสุขให้กับตนเองและครอบครัว ลักษณะของความสุขสอดคล้องกับหลักการสุขของคฤหัสถ์ตามแนวทางของพระพุทธศาสนา

ผู้ที่ดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงจนได้รางวัลเหล่านี้ ล้วนแต่มีความสุขในระดับที่มากพอที่จะไม่ต้องการอะไรเพื่อตัวเองและครอบครัวอีกแล้ว มีความภูมิใจ อิ่มเอิบใจจนอยากจะ “ให้” หรือ “แบ่งปัน” ผู้อื่น ทั้งนี้ลักษณะที่บ่งบอกความสุขระดับบุคคลคือ หน้าตา ยิ้มแย้ม แจ่มใส ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บอันเกิดจากความสบายใจ และ ความภูมิใจ ส่วนความสุขระดับชุมชนสามารถมองได้จากพฤติกรรมบางประการที่เกิดขึ้นในชุมชน ซึ่งบ่งบอกถึงความสุขที่คนในชุมชนโดยรวมมีจากการให้ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน ความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ในชุมชน ความรู้สึกภาคภูมิใจในชุมชน การแก้ปัญหาของชุมชน ความร่วมมือภายในชุมชน ความสามัคคี การเข้ามาอยู่อาศัยของบุคคลนอกชุมชน และความอยู่เย็นเป็นสุขของคนในชุมชน ระดับกลุ่มองค์กรชุมชน มองได้จากคุณภาพชีวิตของสมาชิกและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ระดับองค์กรภาครัฐ มองได้จากความสุขและการได้รับการยอมรับยกย่องให้เป็นต้นแบบของหน่วยงานของบุคลากรที่ดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แสดงออกทางพฤติกรรมการทำงาน การเพิ่มขึ้นของบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหาร ความภาคภูมิใจในหน่วยงานของตน รวมทั้งความรู้สึกที่ผู้รับบริการมีต่อหน่วยงานนั้นๆ สำหรับองค์กรธุรกิจเอกชนดูได้จากความสุขของพนักงานแสดงออกที่ความตั้งใจในการทำงาน ความอยากจะทำงาน อยากจะอยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเพื่อนร่วมงาน ส่วนความสุขของเจ้าของกิจการ คือความสบายใจ ความปิติในใจ

สำหรับความสุขของกิจการ อยู่ที่ความรักใคร่และความสามัคคีภายในองค์กร ความพึงพอใจและความสุขของลูกค้าที่สะท้อนออกมาในรูปของผลตอบแทนทางธุรกิจ

3. การทดสอบสมมุติฐานของการวิจัย พบว่าการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 90.10 และมีอิทธิพลในการทำนายตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 101.90

ส่วนตัวแปรปัจจัยรายด้าน 1) ความพอประมาณ 2) การมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกัน 4) เงื่อนไขความรู้ และ 5) เงื่อนไขคุณธรรม ก็มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครเช่นกัน โดยตัวแปรปัจจัยรายด้านทั้ง 5 ด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 95.90 และมีอิทธิพลในการทำนายตัวแปรความสุขของประชาชนในเขตทวีวัฒนากรุงเทพมหานครได้ระหว่างร้อยละ 4.40 ถึง 45.30 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ชนัญญา กาญจนรังษิณห์ และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาประโยชน์สุขจากเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าสิ่งที่ทำให้รู้สึกเป็นสุขเมื่อได้ให้หรือทำประโยชน์คือการได้รับการยอมรับ เคารพ นับถือ ยกย่อง ระบุว่าตนเป็นคนสำคัญคนหนึ่ง เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง โดยเฉพาะเมื่อมีคนเรียกว่า “อาจารย์” ซึ่งเท่ากับว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทำให้ผู้ให้ข้อมูลเป็นสุข เป็นความสุขที่เกิดจากการเจริญคุณธรรม

ส่วนสิ่งที่ทำให้ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชน รู้สึกเป็นสุขเมื่อได้ให้หรือทำประโยชน์ เป็นความรู้สึกของผู้ขับเคลื่อนหลัก ในการทำให้ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนนั้น ได้มีการดำเนินกิจกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง และผลของการดำเนินการดังกล่าว เกิดประโยชน์กับชุมชน/องค์กรเองและกับสังคม โดยรวม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษรา จุทอง (2554) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการนำ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิต ประจำวันพบว่า ประชาชนในเขตตำบลวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ใน ระดับปานกลาง ความรู้และความเข้าใจแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจัยด้านความมั่นคง ของมนุษย์อยู่ในระดับมาก และมีปัจจัยด้านความ สุข อยู่ในระดับมากที่สุด จากการเปรียบเทียบ การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิต ประจำวันจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ทั้ง โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญ ยกเว้นด้านอายุและอาชีพ ส่วนการนำ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิต ประจำวันกับความรู้ความเข้าใจ การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ปัจจัยทางด้านความมั่นคงของมนุษย์ และปัจจัยทางด้านความสุขมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สำนักงานเขตควรสนับสนุนให้ ประชาชนในทุกระดับชั้น ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิด

การพึ่งพาตนเองให้มากขึ้น ดำเนินชีวิตโดยไม่ เบียดเบียนผู้อื่นให้มีความพอใจในสิ่งที่มีอยู่ สร้าง จิตสำนึกในการวางแผนการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่ตนเองและครอบครัว

2. สำนักงานเขตควรปลูกฝังค่านิยม ให้ประชาชนดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต รอบคอบ มีคุณธรรมและจริยธรรมนำชีวิต ทั้งต่อ ตนเองและชุมชน มีความขยันหมั่นเพียร อดทน มีจิตใจ ที่เข้มแข็งไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีจิตสำนึกต่อการอยู่ ร่วมกัน ในสังคมไม่แบ่งแยกและมีความเสียสละ ต่อส่วนรวม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
2. ควรศึกษารูปแบบที่คาดว่าจะมีอิทธิพล ต่อการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง เช่น ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากภาครัฐ ในโครงการพัฒนาการ ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนา. (2548). **ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง นครราชสีมา** : มหาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
 กรมพัฒนาชุมชน, เศรษฐกิจพอเพียง. (2555). **การขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน ท้องถิ่น** : กลุ่มงานส่งเสริมการบริหารจัดการชุมชน.

เกษรา จูทอง. (2554). การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลวังตะกั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนิฏฐา กาญจนรังษีนนท์ และคณะ.(2554). คู่มือการปฏิบัติงาน “กระบวนการส่งเสริมความรู้ด้านการพัฒนาชุมชน” กรุงเทพฯ : สถาบันการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน พิมพ์ครั้งที่ 1.

สมพร เทพสิทธิ์า. (2549). การเดินตามรอยพระยุคลบาท เศรษฐกิจพอเพียงช่วยแก้ปัญหาความยากจนและการทุจริต พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (2550). เศรษฐกิจพอเพียงปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิต . กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน กปร.